

Arrest

nr. 152 988 van 22 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 17 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANBRABANT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine, geboren in Luanda. U verklaart uw hele leven in Luanda te hebben gewoond. Uw moeder is overleden bij uw geboorte en ook met uw vader heeft u al sinds anderhalf jaar geen contact meer. Uw vader had mentale problemen en u weet niet waar hij momenteel verblijft. Na het overlijden van uw moeder is uw vader nog twee keer hertrouwd, met één van zijn vrouwen heeft hij nog een dochter die samen met u is opgegroeid, namelijk (J.P.). Toen u pas een paar maanden oud was ging u bij uw grootmoeder aan vaderszijde wonen en werd u verder door haar opgevoed. In 2012 keerde uw grootmoeder terug naar het binnenland van Angola voor een medische behandeling en ging u bij uw tante aan vaderszijde wonen. Anderhalf jaar later kwam ook uw halfzus (J.) bij uw tante wonen. Sinds u bij uw tante woont verklaart u niet meer naar school te zijn gegaan omdat zij dit niet kon betalen en hielp u haar bij de verkoop in haar kraampje. U verklaart het

niet goed te hebben gehad bij uw tante, zij behandelde u slecht en zei dat u een heks was omdat uw moeder was gestorven in het kraambed. Op 17 mei 2014 werd u door uw tante gedwongen om met een zekere (Ju.) te huwen. Uw tante kende deze man van in haar winkel. Zij had drie maanden voordien al gezegd dat zij wou dat u zou trouwen. U geloofde niet dat zij het serieus meende tot op de dag dat (Ju.) bij u thuis was en uw tante verklaarde dat u met hem gehuwd was. (Ju.) betaalde een bruidsschat en op die manier was u traditioneel met hem gehuwd. Diezelfde dag diende u, samen met uw halfzus (J.), mee te gaan met (Ju.) naar zijn huis. Die avond heeft hij u tot seks gedwongen en hij bleef dit regelmatig doen gedurende uw verblijf bij hem. Op 20 september 2014 wou hij u weer dwingen om met hem te slapen maar u weigerde. Hij werd kwaad en ging naar de politie. Hij diende klacht in tegen u onder het voorwendsel dat u en uw halfzus bedienden van hem waren die geld gestolen hadden. De politie kwam naar het huis en nam jullie mee. Op het politiebureau werden jullie allebei mishandeld en verkracht. Op 06 oktober 2014 is uw halfzus overleden aan de verwondingen die ze tijdens de detentie had opgelopen. Toen u merkte dat er iets aan de hand was met uw zus begon u te roepen tot er twee agenten, waaronder ene mevrouw (R.), langskwamen en uw halfzus meenamen. Die avond kwam mevrouw (R.) terug naar uw cel en u deed haar uw verhaal. 's Nachts hielp ze u vervolgens om de cel te verlaten en ze bracht u naar haar huis. Drie dagen later bracht zij u naar ene mevrouw (L.) in een huis waar nog veel andere kinderen aanwezig waren. Enige tijd later zei deze mevrouw (L.) echter dat u daar niet langer kon blijven omdat de situatie er slecht uitzag voor u. Zij hielp u daarop om het land te verlaten. Zij regelde een paspoort voor u en nam op 25 oktober 2014 samen met u het vliegtuig naar België, waar u op 27 oktober 2014 asiel aanvraagde.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Uw advocaat legt een kopie van het beroep tot nietigverklaring en schorsing neer dat werd ingediend tegen uw leeftijdsbepaling als meerderjarige.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij een terugkeer naar Angola te vrezen opnieuw de mishandeling van de man waar u traditioneel mee gehuwd bent te moeten ondergaan. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u verplicht werd met deze man te huwen en tengevolge evenmin aan de feiten die zich binnen dit huwelijk zouden hebben afgespeeld.

Vooreerst **in verband met uw vermeende minderjarigheid** vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 15 januari 2015 in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd. Hierbij kan bovendien worden opgemerkt dat u initieel zelf aangaf geboren te zijn in 1992 (zie inschrijvingsblad DVZ). Hoewel u ook bij het CGVS verklaart deze verklaringen in te trekken en op dat moment verward te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.38) kan dit op zijn minst beschouwd worden als een bijkomende indicatie dat er getwijfeld kan worden aan de door u beweerde minderjarigheid.

Wat betreft uw asielrelaas bleek u in eerste instantie **erg onwetend te zijn over de persoon waarmee u door uw tante werd verplicht te huwen.**, niettegenstaande u beweert gedurende vier maanden te zijn gehuwd, met hem te hebben samengewoond (gehoorverslag CGVS p.29) en hem zelfs al eerder te hebben gekend, namelijk sinds u uw tante hielp verkopen in haar kraampje (gehoorverslag CGVS p.11). Bovendien is uw asielaanvraag integraal gebaseerd op uw gedwongen huwelijk met deze man. **U blijkt op geen enkel moment de familienaam van deze man te hebben opgevangen** (gehoorverslag CGVS p.10). Het is uiterst onwaarschijnlijk dat u de familienaam van degene met wie u verplicht werd te huwen en die u al meer dan twee jaar kent niet zou kennen. Verder weet u evenmin of hij al eerder is getrouwd geweest, of hij kinderen heeft, vanwaar hij afkomstig is, wat zijn etnische origine is, kan u niet met zekerheid zeggen of zijn ouders nog in leven zijn en waar zij wonen en verklaart u verder helemaal niets over zijn familie te weten (gehoorverslag CGVS p.11-12). Bovenstaande gegevens betreffen nochtans geen bijzonder gedetailleerde informatie maar basiskennis die men via doordeweekse conversaties gemakkelijk oppikt. **Zodoende is het uiterst ongeloofwaardig dat u met een man gehuwd zou zijn en met hem zou hebben samengewoond zonder ook maar iets hierover te hebben opgevangen.** Temeer u verklaart dat uw tante (Ju.) kende van in haar kraampje en aangezien u telkens met haar samenwerkte is het opmerkelijk dat u niet meer informatie over hem zou hebben opgevangen (gehoorverslag CGVS p.10-11). U verklaart bovendien dat (Ju.) nochtans bekend staat in de wijk omdat hij veel geld uitgaf en 'boss' werd genoemd (gehoorverslag CGVS p.14), wat het

des te opmerkelijker maakt dat u niet meer geruchten over hem zou hebben opgevangen. U weet weliswaar te vertellen dat hij voor de petroleummaatschappij Sonda werkte, maar u weet dan weer niet wat hij daar precies deed of waar in de stad hij dan wel werkte (gehoorverslag CGVS p.11-13). Aangezien u verklaart dat het feit dat het een welgestelde man lijkt de voornaamste motivatie was voor uw tante om u aan hem uit te huwelijken (gehoorverslag CGVS p.18) is het markant dat u niet meer weet over de functie die hij vervult. **Evenmin weet u met zekerheid iets te zeggen over de overige activiteiten en interesses van uw echtgenoot.** U vermoedt dat hij naar de bar ging of voetbal ging kijken maar kunt hier geen uitsluitend over geven. Ook weet u niet hoe vaak hij naar de kerk zou gaan. U geeft vervolgens aan wel een aantal vrienden van hem van gezicht te kunnen herkennen maar kent er geen enkele bij naam, dit terwijl zij wel bij jullie over de vloer kwamen (gehoorverslag CGVS p.12-13). U verklaart niets te weten over zijn persoonlijke interesses. Hoewel u verklaart dat hij wel van tijd tot tijd rustig met jullie praatte (gehoorverslag CGVS p.32) komt u wanneer er gepolst wordt naar de inhoud van deze gesprekken die u met hem voerde niet verder dan aan te geven dat hij met u sprak over het feit dat hij kinderen wou, u wel zou wennen aan de situatie en hij bereid was u te helpen (gehoorverslag CGVS p.13, p.30 en p.32). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u in vier maanden tijd geen enkel normaal gesprek zouden hebben gevoerd en u nooit zou hebben opgemerkt wat de man waar u mee samenwoont bezighoudt. **Het feit dat u in gebreke blijft wat betreft basiskennis over het praktische en familiale leven van uw man, alsook wat betreft meer persoonsgebonden kenmerken schaadt uw geloofwaardigheid dat u werkelijk met deze man zijn gehuwd.** De verschoning die u hiervoor aanhaalt, met name dat u niet van hem hield en geen interesse had in zijn leven (gehoorverslag CGVS p.11), is niet afdoende voor de uiterst beperkte kennis die u tentoon spreidt over de man waar u vier maanden mee zou hebben samengewoond en al meer dan twee jaar kende.

Vervolgens kunnen ook met betrekking tot het huwelijk dat u met deze man zou zijn aangegaan de nodige opmerkingen worden geformuleerd. U legt namelijk uiterst vage verklaringen af wat betreft de aanloop naar het huwelijk en het verloop van de huwelijksdag zelf. Zo verklaart u dat uw tante u drie maanden voor de dag van uw huwelijk had gezegd dat u zou moeten trouwen (gehoorverslag CGVS p.16). **Uw verklaringen over de tijdsspanne tussen deze aankondiging en het effectieve vermeende huwelijk zijn echter niet geloofwaardig te noemen.** Enerzijds verklaart u dat u met verloop van tijd meer en meer besepte dat het uw tante menens was met haar eis dat u zou gaan trouwen maar u kunt hierbij echter niet aangeven waaraan u merkte dat zij dit meende. Anderzijds geeft u dan weer aan dat u niet besepte dat u zou gaan trouwen tot op de dag van uw huwelijk en dat alles bleef zoals normaal (gehoorverslag CGVS p.16). U slaagt er derhalve allerm minst in een duidelijk beeld te scheppen van hoe u deze drie maanden heeft beleefd, wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. **Het is vervolgens eveneens onwaarschijnlijk dat u tot op de dag van het huwelijk nog niet had opgevangen met wie u mogelijks zou moeten trouwen** (gehoorverslag CGVS p.16). Aangezien u samen met uw tante in het kraampje werkte waar (Ju.) vaste klant was, is het onwaarschijnlijk dat u nooit enig vermoeden zou hebben gehad met wie u diende te trouwen of dat u nooit een gesprek aangaande het huwelijk tussen hen beiden zou hebben opgevangen. Ook eens het huwelijk naderbij kwam verklaart u niets opgemerkt te hebben van de voorbereidingen of contacten met (Ju.) tot op de effectieve huwelijksdag. Zelfs tot op het moment dat (Ju.) bij u thuis aankwam verklaart u geen enkel vermoeden te hebben gehad dat er iets groots stond te gebeuren (gehoorverslag CGVS p.17). Ook al verklaart u dat het slechts een traditioneel huwelijk betreft is het onrealistisch dat u op geen enkele manier zou gemerkt hebben dat men van plan was om het huwelijk op die dag te voltrekken. Het valt net binnen de verwachtingen dat u des te gevoeliger zou zijn voor opmerkingen of gebeurtenissen die op een aanstaand huwelijk zouden kunnen wijzen. Het feit dat dit onopgemerkt aan u voorbij zou zijn gegaan schaadt de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die u aanhaalt. **Vervolgens kunnen ook bij het verloop van de huwelijksdag de nodige opmerkingen worden gemaakt.** Het is uiterst onrealistisch dat wanneer u gevraagd wordt te vertellen hoe het verliep eens (Ju.) bij u thuis was, u de situatie waarin u terecht kwam als gewoon zou omschrijven. Het betreft een gebeurtenis die uw leven een volledig andere wending geeft en aan de basis ligt van uw asielaanvraag, het is derhalve uiterst onwaarschijnlijk dat u die situatie als gewoon zou ervaren en weinig meer toelichting kan geven buiten het feit dat er werd gelachen en men die dingen, doelende op het feit dat u op dat moment met hem getrouwd was, tegen u zei (gehoorverslag CGVS p.17). Vervolgens bleef men nog vier uur in uw huis napraten met aanwezigen van beide partijen. Wanneer u gevraagd werd naar het verloop van die tijd antwoordt u telkens kortweg dat er gelachen werd maar dat u verdrietig was en zij u zeiden dat u het wel zou overleven (gehoorverslag CGVS p.19). Ook hier kan dit als een weinig doorleefde beschrijving worden gezien van deze cruciale tijdsspanne. Bovendien heeft u blijkbaar in die tijd niet eens kunnen achterhalen wie er nu daadwerkelijk bij het huwelijk aanwezig was, wat evenzeer weinig geloofwaardig is. U verklaart dat er vier vriendinnen van uw tante aanwezig waren en kent hun namen, maar wat betreft de aanwezigen aan de kant van uw echtgenoot bleef u volkomen in het ongewisse. U kwam zelfs niet te weten of het vrienden of familie van hem betrof. Evenmin kan u

aangeven waarom er niemand van uw eigen familie aanwezig was, dit terwijl u verklaart dat uw tante wel degelijk nog met hen in contact stond (gehoorverslag CGVS p.9-10, p.18 en p.27). Indien u vier uur met deze mensen in een kamer verblijft en zij u bovendien proberen te overtuigen dat het leven als getrouwde vrouw wel zou wennen, is het weinig realistisch dat u niet zou weten wie deze personen zijn. **Dat u er niet in slaagt een uitgebreidere beschrijving te geven of meer gedetailleerde informatie te verschaffen over de gebeurtenissen in de aanloop naar uw huwelijk en over uw huwelijksdag zelf, schaadt de geloofwaardigheid van dit huwelijk ernstig.**

Vervolgens schaden ook uw verklaringen omtrent uw verzet tegen dit huwelijk en de stappen die u ondernam eens bij (Ju.) ingetrokken verder uw geloofwaardigheid. U verklaart dat uw tante het huwelijk regelmatig ter sprake bracht maar u haar hier nooit echt over aangesproken heeft (gehoorverslag CGVS p.29). Indien u werkelijk dreigde tegen uw wil in ten huwelijk te worden gegeven is het weinig aannemelijk dat u uw tante hier nooit enige verduidelijking rond zou hebben gevraagd of u zich zou trachten te verdedigen. Bovendien verklaart u niet te weten of uw grootmoeder op de hoogte was van de plannen van uw tante en heeft u het er zelfs niet met haar over gehad. Dit terwijl u tegelijkertijd verklaart dat u niet denkt dat zij akkoord zou zijn gegaan met dit huwelijk (gehoorverslag CGVS p.28). Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u in de drie maanden waarin uw tante regelmatig over een huwelijk sprak niet de ene persoon waar u een goeie band mee had vraagt om het voor u op te nemen. Dit terwijl u wel degelijk nog in contact met haar stond, zij het enkel via de telefoon van uw tante. Het is moeilijk aan te nemen dat u geen enkele poging deed om uw probleem met haar te bespreken. **Daarnaast blijkt uit uw verklaringen eveneens dat u over enig netwerk beschikte.** U verklaart contact te hebben met de moeder van (J.), met de andere broers en zussen van uw vader, met de burens en met vrienden en vriendinnen. U noemt zelfs twee specifieke buurvrouwen waarbij u uw hart kon luchten en die het voor u opnamen (gehoorverslag CGVS p.7, p.9-10, p.14, p.17 en p.26-27). Het is dan ook opmerkelijk dat u niemand van hen om hulp vroeg eens uw tante dreigde u te laten huwen terwijl u daar niet akkoord mee was (gehoorverslag CGVS p.28). **Het feit dat u zich op geen enkele manier trachtte te verzetten tegen de plannen van uw tante ondergraven de geloofwaardigheid van het op handen zijnde huwelijk.**

Ook tijdens uw verblijf bij (Ju.) zou u geen stappen ondernomen hebben om uw situatie aan te pakken. U verklaart in die periode met niemand meer contact te hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.30). Opnieuw is het weinig geloofwaardig dat u in deze penibele situatie niet zou trachten hulp te zoeken bij de personen die u reeds kende. U verklaart namelijk dat (Ju.) de volledige dag uit werken was (gehoorverslag CGVS p.13), wat u ruimschoots de mogelijkheid gaf om beroep te doen op uw omgeving om u bij te staan. U verklaart dat schaamte u in de weg stond om hen te contacteren (gehoorverslag CGVS p.30), dit kan echter, gezien de aard van de feiten die u aanhaalt, niet als een voldoende motivatie worden beschouwd om in de situatie te berusten. **Zelfs eens u aan (Ju.) ontsnapt was heeft u geen andere opties overwogen dan het invoeren van internationale bescherming.** U verklaart er zelfs niet aan gedacht te hebben om uw grootmoeder te contacteren om haar in te lichten wat er met u gebeurde (gehoorverslag CGVS p.23). U verklaart eveneens dat u misschien wel bij uw grootmoeder terecht zou kunnen (gehoorverslag CGVS p.37-38). Deze verklaring klemmt des te meer aangezien u terwijl u bij uw tante verbleef wel tegen uw grootmoeder zou geklaagd hebben over hoe u door haar behandeld werd en dat zij u antwoordde dat zij u na haar behandeling zou komen halen (gehoorverslag CGVS p.25). Dit wijst er allermint op dat u eerst de meer voor de hand liggende opties heeft onderzocht vooraleer te besluiten dat u het land diende te verlaten en internationale bescherming vragen. Uw verklaring dat het de beslissing van deze mevrouw (L.) was om u naar België te brengen is ook hier niet ernstig te noemen (gehoorverslag CGVS p.37). Het is onwaarschijnlijk dat u als volwassen vrouw – wat blijkt uit het leeftijdsonderzoek – tegenover een u onbekende vrouw geen enkele inspraak zou hebben over uw eigen lot en dat zij onmiddellijk tot deze oplossing zou besluiten zonder u enigszins te raadplegen. **Deze vaststellingen leiden andermaal tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen door uw tante gedwongen te zijn geweest bij (Ju.) in te trekken en vervolgens met behulp van onbekende in België terecht te zijn gekomen.**

Bovenstaande argumenten tonen aan dat u er allermint in slaagde het gedwongen huwelijk met (Ju.) en derhalve de feiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid aannemelijk te maken. Gezien de aanleiding tot de detentie die u ter sprake brengt onlosmakelijk met dit huwelijk wordt verbonden en dit huwelijk onaannemelijk wordt bevonden kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze detentie of de feiten die zich tijdens deze detentie zouden hebben afgespeeld.

Wat tot slot uw verklaringen betreft dat u door uw tante als een heks zou worden beschouwd kan er vooreerst op gewezen worden dat gezien uw vermeende huwelijk als ongeloofwaardig wordt beschouwd, de behandeling die u bij uw tante genoot reeds met een stevige korrel zout dient genomen te worden. Aangezien voorgaande ongeloofwaardige verklaringen omtrent de dwang die uw tante op u uitoefende om te huwen komen ook deze verklaringen reeds op losse schroeven te staan. Uw verklaringen hieromtrent moeten bovendien nog verder genuanceerd worden aangezien u verklaart dat

het soms goed ging en soms slecht en dat zij u bij anderen voorstelde als haar dochter (gehoorverslag CGVS p.25). Dit wijst er niet op dat zij zich expliciet van u distantieerde. U verklaart vervolgens dat sommigen uw tante begonnen te geloven en u ook een heks noemden. Er kan echter weinig geloof worden gehecht aan de mogelijke gevolgen dat dit zou teweeg hebben gebracht aangezien u eveneens verklaart dat u vaak bij de burens op bezoek ging, wat er niet op wijst dat u werkelijk persona non grata was in de buurt. Verder nuanceert u deze aantijgingen nog door te verklaren dat er wel degelijk mensen uit de buurt waren die het voor u opnamen en dat, naast de onmiddellijke burens, niemand u als een heks beschouwde (gehoorverslag CGVS p.26). **Derhalve maakte het u evenmin aannemelijk dat u beschouwd wordt als een heks en daar in die mate negatieve gevolgen van zou van ondervinden dat een beroep doen op om internationale bescherming gerechtvaardigd is.**

U legt tot slot geen documenten neer ter staving van uw identiteit, uw reisweg of de door u aangehaalde problemen. Het door uw advocaat voorgelegde beroep tot nietigverklaring en schorsing van de beslissing omtrent uw leeftijd heeft geen betrekking op de feiten die u aanhaalt in uw asielrelaas en kan derhalve de appreciatie hieromtrent dan ook niet wijzigen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster put een enig middel uit de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 EVRM.

Zij geeft een algemene uiteenzetting inzake de bewijslast in asielaanvragen en citeert artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Tevens zet zij uiteen wat de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel behelzen en stelt zij dat aan deze beginselen niet werd voldaan.

Verzoekster betoogt dat, indien men haar relaas van op een afstand bekijkt, zal blijken dat zij haar man niet kende voor het gedwongen huwelijk en dat het huwelijk slechts vier maanden stand hield. Het CGVS verliest uit het oog dat het huwelijk voor haar als een verrassing kwam. Zij kende haar man enkel van ziens van op de markt en van in de later ongunstige omstandigheden, met name tijdens de duur van het gedwongen huwelijk. Zulk huwelijk schept geen goede omstandigheden om elkaar met de nodige interesse te leren kennen.

Het CGVS weerlegt verder niet dat in Angola de bruid voorafgaandelijk aan een gedwongen huwelijk niet wordt ingelicht. Bovendien merkte verzoekster wel op dat haar tante vriendelijker was dan gewoonlijk. Zij werd dan ook flagrant door haar tante in de val gelokt.

Verzoekster wijst op haar verklaringen aangaande haar huwelijksdag. Zij verklaart het gegeven dat op haar huwelijk geen familie aanwezig was door haar levensgeschiedenis en doordat haar familie in het binnenland woonde.

Verzoekster benadrukt dat in het interview wordt teruggekoppeld naar leeftijd en jaartallen en dat bij nazicht blijkt dat alle cijfers en jaartallen kloppen met de leeftijd als minderjarige die zij opgaf. Verder benadrukt zij dat het CGVS geen tegenstrijdigheden vond doch haar relaas enkel te vaag vond. Het is echter de taak van het CGVS om bijkomende vragen te stellen om eventuele tegenstrijdigheden of onwaarheden aan het licht te brengen. Het CGVS heeft dit nagelaten of is hierin niet geslaagd.

Verzoekster stelt dat, los van de feiten, zij een alleenstaande jonge vrouw uit Angola is en aldus een kwetsbaar profiel heeft. Zij citeert uit algemene informatie omtrent het voorkomen van en het gebrek aan bescherming tegen mishandeling, verkrachting en (seksueel) geweld tegen vrouwen. Tevens haalt zij informatie aan omtrent de praktijk van huwelijken op jeugdige leeftijd, polygamie en de ondergeschikte positie van de vrouw in Angola. De lijn tussen gedwongen huwelijken en huwelijken op jeugdige leeftijd kan niet altijd worden getrokken. Bovendien blijkt uit de informatie dat vrouwen enkel bescherming tegen huiselijk geweld en seksuele uitbuiting kunnen genieten indien zij beroep kunnen doen op mannelijke familieleden. Verzoekster heeft in haar omgeving geen mannelijke familieleden waarop zij kan terugvallen. Haar terugsturen zou een ernstig gevaar inhouden voor haar leven, veiligheid en lichamelijke integriteit.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

Verzoekster maakt verder voorbehoud betreffende het beroep bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij. Indien dit beroep gegrond wordt verklaard, is de bestreden beslissing inherent onwettig gezien er geen voogd aanwezig was bij het gehoor.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoekster brengt geen bewijzen bij ter staving van haar voorgehouden identiteit, asielrelaas en reisweg per vliegtuig naar België.

Verzoekster stelt problemen te hebben gekend en een gegronde vrees voor vervolging te koesteren ingevolge het gedwongen huwelijk en de slechte behandeling waaraan haar tante haar onderwierp. Tevens beroept zij zich op haar profiel als alleenstaande jonge vrouw.

Verzoekster voert echter geen dienstige argumenten aan tegen de bestreden beslissing waar wordt gemotiveerd:

“Vervolgens kunnen ook bij het verloop van de huwelijksdag de nodige opmerkingen worden gemaakt. Het is uiterst onrealistisch dat wanneer u gevraagd wordt te vertellen hoe het verliep eens (Ju.) bij u thuis was, u de situatie waarin u terecht kwam als gewoon zou omschrijven. Het betreft een gebeurtenis die uw leven een volledig andere wending geeft en aan de basis ligt van uw asielaanvraag, het is derhalve uiterst onwaarschijnlijk dat u die situatie als gewoon zou ervaren en weinig meer toelichting kan geven buiten het feit dat er werd gelachen en men die dingen, doelende op het feit dat u op dat moment met hem getrouwd was, tegen u zei (gehoorverslag CGVS p.17). Vervolgens bleef men nog vier uur in uw huis napraten met aanwezigen van beide partijen. Wanneer u gevraagd werd naar het verloop van die tijd antwoordt u telkens kortweg dat er gelachen werd maar dat u verdrietig was en zij u zeiden dat u het wel zou overleven (gehoorverslag CGVS p.19). Ook hier kan dit als een weinig doorleefde beschrijving worden gezien van deze cruciale tijdsspanne. Bovendien heeft u blijkbaar in die tijd niet eens kunnen achterhalen wie er nu daadwerkelijk bij het huwelijk aanwezig was, wat evenzeer weinig geloofwaardig is. U verklaart dat er vier vriendinnen van uw tante aanwezig waren en kent hun namen, maar wat betreft de aanwezigen aan de kant van uw echtgenoot bleef u volkomen in het ongewisse. U kwam zelfs niet te weten of het vrienden of familie van hem betrof. Evenmin kan u aangeven waarom er niemand van uw eigen familie aanwezig was, dit terwijl u verklaart dat uw tante wel degelijk nog met hen in contact stond (gehoorverslag CGVS p.9-10, p.18 en p.27). Indien u vier uur met deze mensen in een kamer verblijft en zij u bovendien proberen te overtuigen dat het leven als getrouwde vrouw wel zou wennen, is het weinig realistisch dat u niet zou weten wie deze personen zijn.” Waar zij *post factum* een verklaring aanreikt voor het gegeven dat er niemand van haar eigen familie op haar huwelijk aanwezig was, doet dit immers geenszins afbreuk aan de vaststelling dat zij hiervoor bij het CGVS geen verklaring kon bieden wanneer daar deze reden werd gevraagd. Verzoekster laat de voormelde vaststellingen voor het overige bovendien volledig onverlet. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Dat verzoekster niet bij machte bleek om een uitgebreide beschrijving en gedetailleerde informatie te verstrekken over het verloop van en de gebeurtenissen en aanwezigen op haar huwelijksdag, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Deze dag betreft immers een cruciaal en pivotaal moment in dit relaas en haar verdere leven.

Verzoekster legde daarenboven bijzonder vage verklaringen af en bleek kennelijk onwetend omtrent haar vermeende huwelijkspartner J. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd: **“Wat betreft uw asielrelaas bleek u in eerste instantie erg onwetend te zijn over de persoon waarmee u door uw tante werd verplicht te huwen., niettegenstaande u beweert gedurende vier maanden te zijn gehuwd, met hem te hebben samengewoond (gehoorverslag CGVS p.29) en hem zelfs al eerder te hebben gekend, namelijk sinds u uw tante hielp verkopen in haar kraampje (gehoorverslag CGVS p.11). Bovendien is uw asielaanvraag integraal gebaseerd op uw gedwongen huwelijk met deze man. U blijft op geen enkel moment de familienaam van deze man te hebben opgevangen (gehoorverslag CGVS p.10).** Het is uiterst onwaarschijnlijk dat u de familienaam van degene met wie u verplicht werd te huwen en die u al meer dan twee jaar kent niet zou kennen. Verder weet u evenmin of hij al eerder is getrouwd geweest, of hij kinderen heeft, vanwaar hij afkomstig is, wat zijn etnische origine is, kan u niet met zekerheid zeggen of zijn ouders nog in leven zijn en waar zij wonen en verklaart u verder helemaal niets over zijn familie te weten (gehoorverslag CGVS p.11-12). Bovenstaande gegevens betreffen nochtans geen bijzonder gedetailleerde informatie maar basiskennis die men via doordeweekse conversaties gemakkelijk oppikt. **Zodoende is het uiterst ongeloofwaardig dat u met een man gehuwd zou zijn en met hem zou hebben samengewoond zonder ook maar iets hierover te hebben opgevangen.** Temeer u verklaart dat uw tante (Ju.) kende van in haar kraampje en aangezien u telkens met haar samenwerkte is het opmerkelijk dat u niet meer informatie over hem zou hebben opgevangen (gehoorverslag CGVS p.10-11). U verklaart bovendien dat (Ju.) nochtans bekend staat in de wijk omdat hij veel geld uitgaf en ‘boss’ werd genoemd (gehoorverslag CGVS p.14), wat het des te opmerkelijker maakt dat u niet meer geruchten over hem zou hebben opgevangen. U weet weliswaar te vertellen dat hij voor de petroleumaatschappij Sonda werkte, maar u weet dan weer niet wat hij daar precies deed of waar in de stad hij dan wel werkte (gehoorverslag CGVS p.11-13). Aangezien u verklaart dat het feit dat het een welgestelde man lijkt de voornaamste motivatie was voor uw tante om u aan hem uit te huwelijken (gehoorverslag CGVS p.18) is het markant dat u niet meer weet over de functie die hij vervult. **Evenmin weet u met zekerheid iets te zeggen over de overige activiteiten en interesses van uw echtgenoot.** U vermoedt dat hij naar de bar ging of voetbal ging kijken maar kunt hier geen uitsluitel over geven. Ook weet u niet hoe vaak hij naar de kerk zou gaan. U geeft vervolgens aan wel een aantal vrienden van hem van gezicht te kunnen herkennen maar kent er geen enkele bij naam, dit terwijl zij wel bij jullie over de vloer kwamen (gehoorverslag CGVS p.12-13). U verklaart niets te weten over zijn persoonlijke interesses. Hoewel u verklaart dat hij wel van tijd tot tijd rustig met jullie praatte (gehoorverslag CGVS p.32) komt u wanneer er gepolst wordt naar de inhoud

van deze gesprekken die u met hem voerde niet verder dan aan te geven dat hij met u sprak over het feit dat hij kinderen wou, u wel zou wennen aan de situatie en hij bereid was u te helpen (gehoorverslag CGVS p.13, p.30 en p.32). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u in vier maanden tijd geen enkel normaal gesprek zouden hebben gevoerd en u nooit zou hebben opgemerkt wat de man waar u mee samenwoont bezighoudt. **Het feit dat u in gebreke blijft wat betreft basiskennis over het praktische en familiale leven van uw man, alsook wat betreft meer persoonsgebonden kenmerken schaadt uw geloofwaardigheid dat u werkelijk met deze man zijn gehuwd.** De verschoning die u hiervoor aanhaalt, met name dat u niet van hem hield en geen interesse had in zijn leven (gehoorverslag CGVS p.11), is niet afdoende voor de uiterst beperkte kennis die u tentoon spreidt over de man waar u vier maanden mee zou hebben samengewoond en al meer dan twee jaar kende.” Verzoekster tracht haar verregaande onwetendheid en haar uitermate vage verklaringen over Ju. andermaal te vergoelijken in het verzoekschrift. Uit haar verklaringen, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt echter dat zij Ju. reeds meer dan twee jaar kende en dat deze reeds geruime tijd voor haar huwelijk het kraampje bezocht waar zij werkte met haar tante. Tevens blijkt hieruit dat Ju. bekend stond in de wijk omdat hij veel geld uitgaf en ‘boss’ werd genoemd. Verder gaf verzoekster aan dat zij na haar huwelijk met Ju. vier maanden met hem samenwoonde. Verder verklaarde zij dat Ju. gedurende deze periode van tijd tot tijd rustig met haar praatte. Gelet op deze omstandigheden, kon van verzoekster worden verwacht dat zij een meer gedegen kennis zou vertonen en de nodige basisinformatie zou kunnen verschaffen over haar echtgenoot en diens leefomgeving. Dat zij hiertoe geheel niet in staat bleek, maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde gedwongen huwelijk.

Verzoekster laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar wordt gemotiveerd dat (i) het ongeloofwaardig is dat zij zich voorafgaand aan haar huwelijk op geen enkele manier trachtte te verzetten tegen de plannen van haar tante om haar uit te huwen; (ii) het evenmin aannemelijk is dat zij ook tijdens haar huwelijk met J. geen stappen zou hebben ondernomen om haar situatie aan te pakken of hulp te zoeken en zij hiervoor geen afdoende verklaring bood; (iii) het onwaarschijnlijk is dat zij zelfs nadat zij aan J. was ontsnapt geen andere opties overwoog dan het invoeren van internationale bescherming. Deze motivering vindt steun in het dossier en is pertinent en terecht. Daargelaten de vraag of verzoekster indertijd al dan niet minderjarig was, kon immers redelijkerwijze van haar worden verwacht dat zij in haar land van herkomst voor, tijdens of na haar huwelijk alternatieven zou hebben overwogen en pogingen zou hebben ondernomen om een oplossing te zoeken voor haar situatie.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het gedwongen huwelijk waaraan verzoekster beweerdelijk zou zijn onderworpen.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat tot slot uw verklaringen betreft dat u door uw tante als een heks zou worden beschouwd kan er vooreerst op gewezen worden dat gezien uw vermeende huwelijk als ongeloofwaardig wordt beschouwd, de behandeling die u bij uw tante genoot reeds met een stevige korrel zout dient genomen te worden. Aangezien voorgaande ongeloofwaardige verklaringen omtrent de dwang die uw tante op u uitoefende om te huwen komen ook deze verklaringen reeds op losse schroeven te staan. Uw verklaringen hieromtrent moeten bovendien nog verder genuanceerd worden aangezien u verklaart dat het soms goed ging en soms slecht en dat zij u bij anderen voorstelde als haar dochter (gehoorverslag CGVS p.25). Dit wijst er niet op dat zij zich expliciet van u distantieerde. U verklaart vervolgens dat sommigen uw tante begonnen te geloven en u ook een heks noemden. Er kan echter weinig geloof worden gehecht aan de mogelijke gevolgen dat dit zou teweeg hebben gebracht aangezien u eveneens verklaart dat u vaak bij de burens op bezoek ging, wat er niet op wijst dat u werkelijk persona non grata was in de buurt. Verder nuanceert u deze aantijgingen nog door te verklaren dat er wel degelijk mensen uit de buurt waren die het voor u opnamen en dat, naast de onmiddellijke burens, niemand u als een heks beschouwde (gehoorverslag CGVS p.26). Derhalve maakte het u evenmin aannemelijk dat u beschouwd wordt als een heks en daar in die mate negatieve gevolgen van zou ondervinden dat een beroep doen op om internationale bescherming gerechtvaardigd is.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoekster volledig onverlet worden gelaten, onverminderd gehandhaafd.

In zoverre verzoekster nog laat uitschijnen dat zij als alleenstaande vrouw vervolging riskeert, dient te worden opgemerkt dat dit betoog niet kan worden gevolgd. Het blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat zij in haar land van herkomst nog een ruim familiaal netwerk heeft. Zij beschikt nog over en stond in contact met een grootmoeder, de moeder van haar halfzus en de andere broers en zussen van haar vader. Tevens beschikte zij over een netwerk van burens, vrienden en

vriendinnen en noemde zij in dit kader twee specifieke buurvrouwen waarbij zij haar hart kon luchten en die het voor haar opnamen. Bovendien vermeldde verzoekster nooit eerder tijdens haar asielprocedure dat zij louter omwille van een profiel als alleenstaande vrouw zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de informatie die zij in deze citeert in het verzoekschrift kan dit daarenboven evenmin worden afgeleid. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon.

Waar verzoekster betoogt dat haar gezegden bij het CGVS overeenstemmen met het feit dat zij minderjarig zou zijn, voorbehoud formuleert inzake het beroep bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij en poneert dat de bestreden beslissing onwettig zou zijn indien voormeld beroep gegrond wordt verklaard, kan nog worden opgemerkt dat het beroep bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Het CGVS kon er derhalve op het ogenblik van het gehoor vanuit gaan dat verzoekster meerderjarig was en het CGVS diende geen voogd op te roepen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS